

آیات ایستادگی - قسمت ۱۴ (آزمایش مؤمنان - ۳)

حجت الاسلام والمسلمین عبدالله حاجی صادقی

بسم الله الرحمن الرحيم

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ.»

همان طور که پیش تر عرض کردیم، حوادث تلخ و شیرین عالم هدفمند است. تا اینجا سه عامل را شمردیم:

۱. امتحان و آزمون.

۲. انتخاب و برگزیده شدن افرادی که شایستگی شهادت دارند.

۳. ورزیده شدن، پخته شدن، آبدیده شدن و قوی شدن جامعه مؤمنین. (این عامل سوم بسیار مهم است؛ خداوند با این سختی‌ها و دشواری‌ها، شما را برای روزهای آینده و کارهای بزرگ آماده می‌کند).

همچنین به آن روایت امام صادق (ع) اشاره کردیم که مسلمانان قبل از ظهور باید امتحان پس بدهند. اکنون به سراغ عامل چهارم می‌رویم تا این محور را پایان دهیم.

۴. نابودی و مرگ تدریجی جبهه کفر و استکبار

خداوند می‌فرماید چهارمین فلسفه این حوادث تلخ و شیرین و این شکست‌ها و پیروزی‌ها، این است که زمینه‌های نابودی تدریجی کفار و جبهه استکبار فراهم شود: «...وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ» (آل عمران، ۱۴۱). «مَحَق» یا «محاق» به معنای مرگ تدریجی و هلاکت آرام‌آرام است.

درس‌هایی از جنگ احد:

خداوند می‌گوید ای مسلمانان! در جنگ احد ظاهراً به نظرتان رسید که دشمن پیروز شد، اما این مقدمه شکست‌های بعدی او بود. برای شما ورزیدگی بود؛ شما در جنگ احد شکست خوردید تا در پرتو آن، نقاط ضعفتان را پیدا کنید، یاد بگیرید و اشتباهاتتان را بفهمید. لذا در روایتی هست که وقتی به پیامبر (ص) می‌گویند: «یا رسول الله! چرا در احد شکست خوردیم؟» ایشان فرمودند این شکست و این مصیبت‌ها برکاتی داشت که اگر مرا بین پیروزی و شکست مخیر می‌کردند، شکست را انتخاب می‌کردم. ما گاهی نمی‌دانیم که سختی‌ها چه نقش تربیتی و سازنده‌ای برای ما دارد، اما در مقابل، دشمن را گرفتار غرور و استدراج می‌کند.

مرگ تدریجی استکبار در دوران معاصر:

امروز نیز می‌بینید که مستکبران با ادبیات فرعونیه «أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى» گرفتار غرور شده‌اند و خود را در اوج می‌بینند، اما همین امر زمینه‌های سقوطشان را فراهم کرده است. شما با ۴۷ سال ایستادگی‌تان، آمریکا و جبهه استکبار را مبتلا به مرگ تدریجی کرده‌اید.

این را از زبان خودشان می‌گوییم؛ وقتی به آمریکایی‌ها می‌گویند چرا این قدر با انقلاب اسلامی مشکل دارید، می‌گویند: «این انقلاب اسلامی هرچه عمرش بیشتر می‌شود، جای ما را در عالم تنگ‌تر می‌کند.» این همان پیش‌بینی قرآن و رقم زدن مرگ تدریجی آن‌هاست. به قول شهید حاج قاسم سلیمانی (درود خدا بر او) که بیش از ده سال پیش فرمود: «انقلاب اسلامی شاخص‌های ابرقدرتی را از آمریکا گرفته است.» امروز ادعای کدخدایی آمریکا را نه تنها ما، بلکه دنیا هم نمی‌پذیرد.

شما در پرتو این ایستادگی، شکست بزرگی به کل جبهه استکبار وارد کردید. رژیم صهیونیستی که روزی شعار «از نیل تا فرات» می‌داد، امروز برای موجودیت خودش می‌جنگد. شما سنگ در دست بچه‌های فلسطینی را به موشک‌هایی تبدیل کردید که خانه و زندگی استکبار را ویران می‌کند. این تغییر اهداف دشمن و عقب‌نشینی‌های او (از ادعای فتح سه روزه و جمع کردن سفره انقلاب، تا رسیدن به نقطه التماس و تهدید برای باز ماندن تنگه هرمز) نشانه همین وعده الهی است. پیروزی همیشه دفعی نیست؛ گاهی پیروزی و مرگ دشمن تدریجی حاصل می‌شود.

تکیه بر ظالمان، مایه ذلت است:

واقعاً ننگ باد بر حاکمان سرسپرده‌ای که ذلت را پذیرفتند و «گاو شیرده» دشمنان شدند، اما در نهایت جز توهین چیزی نصیبشان نشد. این همان پیش‌بینی قرآن است که فرمود: «وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ» (هود، ۱۱۳)؛ به ظالمان تکیه نکنید که عاقبت به‌خیر نمی‌شوید و در همین دنیا ذلیل خواهید شد. اما شما با ایستادگی‌تان ابهت مستکبران را شکستید و ثابت کردید آمده‌اید ریشه کفر را برکنید.

جمع‌بندی و دعا

خلاصه اینکه جهاد، سختی‌ها و مصیبت‌ها هدفمند است و ما چهار هدف را از زبان قرآن بیان کردیم. خدا را شکر که ما در جبهه حق هستیم. قرآن می‌فرماید همواره دو جبهه در حال جنگند: «وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شِيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ» (انعام، ۱۱۲). شما در جبهه ایمانید: «الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»، و دشمنان شما در جبهه طاغوتند: «وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ» (نساء، ۷۶).

بر این نعمت شاکر باشید. ضرب‌المثلی داریم که می‌گوید: «کار را که کردی؟ آن که تمام کرد.» معادل قرآنی این ضرب‌المثل، دعایی است که با آن سخن را به پایان می‌برم. از خدا می‌خواهیم حالا که ما را در جبهه حق قرار داده، ما را ثابت‌قدم نگه دارد:

«رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ» (آل عمران، ۸)

(پروردگارا! دل‌هایمان را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی، منحرف مگردان و از سوی خود رحمتی بر ما ببخش، زیرا تو بسیار بخشنده‌ای.)

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.